

DOMINICA
PASCHÆ IN
RESURRECTIONE
DOMINI

Litteræ Ministri Generalis
Ordinis Fratrum Minorum

“MIR VAM OSTAVLJAM, MIR VAM SVOJ DAJEM”

(Iv 14,27)

Predraga braćo,

radost i mir uskrsloga Gospodina neka budu s vama!

Naš serafski otac sveti Franjo sastavio je psalam za *Časoslov Muke Gospodnje*, kojega je molio svakoga dana u uskrsnom vremenu: “Pjevajte Gospodinu pjesmu novu, jer učini djela čudesna... Gospodin obznani spasenje svoje... Ovo je dan što ga učini Gospodin: kličimo i radujmo se njemu” (*ČMu*, psalam IX). Ono što me pogađa iz te molitve jest to da nas Franjo poziva da pjevamo “pjesmu novu”, jer “ovo je dan što ga učini Gospodin”, koji i danas na uvijek nove načine “obznanjuje svoje spasenje”.

Napustimo svoje sigurne prostore

Ove godine osobito me pogađa jedno od čitanja Uskrsnoga bdijenja, to jest poziv proroka Izaije: “O svi vi koji ste žedni, dođite na vodu; ako novaca i nemate, dođite. Bez novaca i bez naplate kupite vina i mlijeka!” (*Iz* 55,1). Iskrsava sve više činjenica da mi franjevci trošimo sve više vremena i energijâ za stvari koje nam ne daju autentičan život. Upravo kako nastavlja Prorok: “Zašto da trošite novac na ono što kruh nije, i nadnicu svoju za ono što ne siti?” (*Iz* 55,2). Prečesto to rasipanje ide do žrtvovanja naših osobnih pozornosti i energijâ za stvari koje nemaju ništa zajedničkoga sa našim životom kao braće i kao manjih, založenima da prakticiramo uzajamno dijeljenje sa siromasima Božjim i da činimo jednostavnijim svoj život. Da budemo poštenj, trebamo priznati da su, poput mnogih naših suvremenika, također mnogi, možda

previše, od nas, postali žrtve prevladavajuće “teho-ekonomske paradigme...” završavaju tako da se puste pregaziti “od vrtloga nepotrebne kupnje i potrošnje” dopuštajući tako da postanu autoreferincijalni, zatvoreni u same sebe, i da se izoliraju u vlastitoj savjesti (usp. Papa Franjo, *Laudato si'*, 203-204). Osim toga, nastavljamo trošiti velik dio svojih snaga u projekte koji su mogli biti korisni za služenje narodu Božjemu u prošlim desetljećima, ali koji već imaju malo zajedničkoga s modalitetom kojim Gospodin danas “obznanjuje svoje”.

Jedna pripovijest iz prvih izvora pripovijeda da “su jednoga Uskrsa braća u samotištu kod Greccia pomnijivije prostrla stol upotrijebivši bijeli stolnjak i staklene čaše” (*2Čel* 61). Kad je Franjo sišao i vidio tako brižno ukrašen stol, izašao je neopazice. Zatim, kad su se braća smjestili za stol, poka na vrata s prosjačkom zdjelicom vičući: “Za ljubav Gospodinu Bogu, pružite milostinju siromašnu i bolesnu putniku” (*2Čel* 61). Stoga sv. Bonaventura tumači: “Upravio im je svetu pouku da neprestano slave Pashu Gospodnju, to jest prijelaz iz ovoga svijeta k Ocu, prolazeći pustinjom svijeta u siromaštvu duha i kao putnici” (*1Bon* VII,9). Da, Uskrs nas poziva da slavimo dar novoga života što nam ga Bog danas daje, ali mi Manja braća ne možemo to učiniti prostirući naše stolove rezultatima postignutim u prošlosti koji danas više ne site našu glad, ili zadovoljavajući se lažnim “blagoslovima” obilja komfora svijeta koji umire. Naprotiv, trebamo postati pravim putnicima, slobodnima da se s povjerenjem zaputimo prema budućnosti koju nam Bog pripravlja.

“Protegnuti prema onom što je pred nama”

Ovo Pismo pišem na petu korizmenu nedjelju. U današnjim čitanjima Gospodin nas poziva po proroku Izaiji: “Ne spominjite se onog što se zbilo ... Evo, činim nešto novo” (*Iz 43,18*). I sveti Pavao nas podsjeća na jedinu nužnu stvar: “Što je za mnom, zaboravljam, za onim što je preda mnom, prežem” (*Fil 3,13*). Da, braćo, Kraljevstvo Božje već jest i još ne, ali uskrsli Isus prolazi kroz zakračunata vrata naših sigurnosti i naših strahova (*usp. Iv 20,19*) i poziva nas da mu se pridružimo na putu. Gospodin je uskrsnuo i poziva nas da obnovimo svoj život, da pođemo s njim koji pruža život i da slušamo njegov glas, dopuštajući da Bog u nama ponovno izgradi svoju viziju onoga što znači biti ljudi Evanđelja, nositelji milosrđa i pomirenja, založeni u obnavljanju lica zemlje, bilo u odnosu na ljudska bića bilo na stvorenje, po obraćenju našega osobnoga života i našega stila bratskoga života.

Naš poziv Manjih i Braće, poziv koji započinje u svakome od nas i među nama, može zračiti iz nas prema svim ljudima, postajući vibrirajućom evanđeoskom porukom u vremenu podjele, nasilja i tendencije da se promiče politika i mentalitet isključivanja. Možemo postati živućim primjerom vizije na koju nas papa Franjo nanovo poziva: “Temeljno stajalište nadilaženja samoga sebe, odbacivanje svakoga oblika samoživosti i zaokupljenosti samim sobom korijen je koji čini mogućim svaku brigu za druge i okoliš te potiče moralnu reakciju o utjecaju svakoga našeg djelovanja i osobne odluke na svijet oko nas. Kad se može nadvladati individualizam, doista se može razviti drukčiji stil života te važne promjene u društvu” (*Laudato si'*, 208).

Milosrđe počinje uzajamnim praštanjem u vlastitom domu

Ove godine Uskrs slavimo u tijeku Izvanrednog jubileja Milosrđa. Poziv proroka da se “ne spominjemo onoga što se zbilo” nalaže nam da oprostimo i stavimo na stranu sve stare rane. Prečesto svoju braću držimo zatvorenicima prošlosti. Učinili su ili rekli nešto što nas je povrijedilo prije puno godina i to nastavlja određivati naš odnos s njima. Želimo li doista ući u Božju budućnost i postati istinsko bratstvo

koje današnji svijet zaziva, trebamo iza sebe ostaviti te rane. Uskrsli Isus nam daje snagu da oprostimo (*usp. Iv 20,22-23*). Posvetimo pozornost glasu svetoga Franje: “Neka ne bude nijednoga brata na svijetu koji sagriješi koliko god može sagriješiti, pa pošto vidi tvoje oči, da ikada ode bez tvoga milosrđa ako milosrđe zatraži” (*PMin 9*). Da, braćo, kako nas potiče činiti papa Franjo: “Vrijeme je da se vratimo na bitno i da preuzmemo na sebe teret slabosti i teškoća svoje braće i sestara. Opraštanje je snaga koja nas iznova budi na novi život i ulijeva nam hrabrost da u budućnost gledamo s nadom” (*Lice milosrđa*, 10).

Ova Jubilarna godina Milosrđa potiče nas, kao franjevce, da nadidemo sve podjele koje su se pojavile u našim bratstvima tijekom naše duge povijesti. Sljedeća godina, 2017., obilježava 500. obljetnicu takozvane *Bule ujedinjenja, Ite Vos*, koja je Manju braću podijelila u različite kongregacije. Generalni kapitul 2015. odlučio je da trebamo surađivati s braćom konventualcima i kapucinima da zajedno razlučimo što Gospodin od nas traži da učinimo u ovom vremenu kao Manja braća, i kako surađivati da postignemo taj cilj. Već smo odlučili zajedno raditi da uspostavimo jedinstveno Franjevačko sveučilište u Rimu. To je, nesumnjivo, znak nove nade i životnosti. Surađujemo također i s Trećim samostanskim redom (TOR) na nekim područjima od zajedničkoga interesa.

Uskrsnuće – novi i preobraženi odnosi

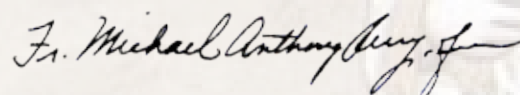
Izaijino uvjeravanje po kojemu ćemo “dobro jesti i sočna jela uživati” (*usp. Iz 55,2*) može biti slikom novih i preobraženih odnosa, upravo kao što je uskrsnuće obećanje novosti i preobraženja. Ne zaboravljajući prošlost, otkrijmo u Kristu i u Franji izvor svoga istinskog identiteta, kao i potrebu i odgovornost da tražimo život a ne smrt, da tražimo oproštenje i milosrđe, a ne kaznu i osvetu, da tražimo pomirenje s braćom svoje provincije, sa širom crkvenom zajednicom, sa cijelim čovječanstvom i sa cijelim stvorenjem. To znači “doći na vodu bez novaca i bez naplate” (*usp. Iz 55,1*), približavajući se u siromaštvu i malenosti.

Egzegeta Gerhard Lohfink je napisao: “Biti zajednica uskrsnuća znači anticipirati zbilju da svaki čas Duh Kristov pokazuje zajednici nove putove, očekivati da se nova vrata otvaraju u bilo kojem trenutku, računati s činjenicom da u svakom trenutku Duh može pretvoriti zlo u dobro, nadati se da u bilo kojem trenutku nemoguće postane mogućim i nikada ne reći “kasnije”, nego uvijek “sada”! (Isus iz Nazareta, 306). Braćo, ovo “sada” je ovdje pred nama! Ako

se na autentičan način vratimo svome pozivu Manjih i Braće, slušajući uskrsloga Krista i puštajući da se njegova riječ zakorijeni u nama, tada će se ispuniti Izaijino obećanje: “Kao što daždi i snježi s neba bez prestanka dok se zemlja ne natopi, oplodi i ozeleni, da bi dala sjeme sijaču i kruha za jelo ...” (Iz 55,10).

Sretan Uskrs svima!

Rim, 19. ožujka 2016
Svetkovina sv. Josipa

Fra Michael Anthony Perry, OFM
Generalni ministar